

dosarul nr.3ra-413/19

prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Șoldănești (judecătorul: E. Lavciuc)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecătorii: V. Negru, A. Malîi, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

8 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Anatolie Bădicu,
în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă
de către Anatolie Bădicu împotriva Inspectoratului de Poliție Șoldănești și
Procuratura raionului Șoldănești cu privire la contestarea actului administrativ,
împotriva deciziei din 21 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care a
fost respins apelul declarat de către Anatolie Bădicu, fiind menținută hotărârea din
12 iulie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești,

constată:

La 23 mai 2018, Anatolie Bădicu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Inspectoratului de Poliție Șoldănești și Procuratura raionului Șoldănești cu
privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că a depus petiții către Inspectoratul
de Poliție Șoldănești înregistrate în „Registrul Liter” a secretariatului cu nr.B-3 din
20 februarie 2018 și nr.B-14 din 12 martie 2018, prin care a sesizat despre comiterea
unei infracțiuni. Prin încheierea din 15 martie 2018, Inspectoratul de Poliție
Șoldănești a refuzat de a porni urmărirea penală.

A menționat, că la 2 aprilie 2018 a depus cerere către Procuratura raionului
Șoldănești prin care a solicitat investigarea legalității acțiunilor și actelor emise de
către colaboratorii Inspectoratului de Poliție Șoldănești la examinarea sesizărilor sale,
însă, la 13 aprilie 2018 a fost informat că Procuratura raionului Șoldănești, nu are
temeiuri legale de a interveni în cazul dat.

A specificat că, nefiind de acord cu acest răspuns la 24 aprilie 2018 a expediat
către Procuratura Generală contestația care, prin urmare a fost redirecționată către
Procuratura raionului Șoldănești, ulterior la 4 mai 2018 a primit refuz de intervenție
a procurorului ierarhic superior în apărarea drepturilor și intereselor lui, din motiv că
nu au fost efectuate careva încălcări al legislației în vigoare.

Totodată a reținut că, deoarece nu a fost intentată urmărirea penală el are de
suferit urmări grave, în ceea ce privește sănătatea sa fizică și psihică. La fel, este lezată

personalitatea sa, deoarece localnicii s.Cobîlea îl asociază cu careva persoane de la el din localitate ce nu se bucură de o reputație bună.

Reclamantul Anatolie Bădicu a solicitat, anularea încheierii Inspectoratului de Poliție Șoldănești din 15 martie 2018.

Prin hotărârea din 12 iulie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

Invocând ilegalitatea acestei hotărâri, la 23 iulie 2018 Anatolie Bădicu a declarat apel, solicitând admiterea apelului, repunerea în termenul legal a acțiunii, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă.

Prin decizia din 21 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Anatolie Bădicu și menținută hotărârea din 12 iulie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești.

Pentru a decide astfel, Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău a constatat că concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sunt întemeiate, instanța interpretând și aplicând corect normele de drept material aplicabile cazului.

Pentru a ajunge la această concluzie instanța de apel a reținut prevederile art.16 al.(1) din Legea cu privire la petiționare nr.190-XIII din 19 iulie 1994, art. 17 al Legii contenciosului administrativ nr.793 din 10 februarie 2000, potrivit cărora pentru exercitarea dreptului la acțiune în interiorul termenului de prescripție, asigură o îmbinare echitabilă a intereselor tuturor, inclusiv dreptul de a fi examinată cauza „în mod echitabil”, iar, dreptul la un proces echitabil include respectarea principiului egalității armelor, care presupune posibilități procesuale egale pentru părțile în proces, indiferent de calitatea lor.

În susținerea poziției sale, instanța de apel a specificat că instanță de fond justificat și întemeiat a ajuns la concluzia privind respingerea acțiunii ca tardive, or, Anatolie Bădicu, recepționând la 30 martie 2018 răspuns la petițiile depuse la 20 februarie 2018 cu nr. B-3 din și la 12 martie 2018 cu nr.B-14 formulat prin încheierea Inspectoratului de Poliție Șoldănești din 15 martie 2018, abia la 23 mai 2018 s-a adresat în instanța de judecată, prin ce a ignorat termenul de contestare de 30 zile prevăzut de prevederile legii, nesolicitând repunerea în termen.

Instanța de apel a subliniat că în cazul dat nu era necesară respectarea procedurii prealabile la Procuratura raionului Șoldănești în cazul în care Inspectoratul de Poliție Șoldănești prin încheierea din 15 martie 2018 a examinat petițiile depuse de către Anatolie Bădicu, respingându-le ca neîntemeiate, deci faptul că termenul de înaintare a acțiunii în judecată a fost omis pe motiv că a contestat actul cu cerere prealabilă nu poate servi drept temei pentru a concluziona că acțiunea în instanța de judecată a fost depusă în termen.

Cu privire la pretenția privind repunerea în termenul de îndeplinire a unui act de procedură, instanța a stabilit că, Anatolie Bădicu la depunerea cererii de chemare în judecată nu a solicitat repunerea în termen, considerînd că acțiunea este depusă cu respectarea termenilor de prescripție.

Totodată a mai evidențiat că, în conformitate cu art.116 al.(1), al.(3) Cod de procedură civilă, persoanele, care din motive întemeiate au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului, însă, Anatolie Bădicu nici nu a solicitat repunerea în termenul nominalizat și

nu a invocat nici un temei legal care să justifice omiterea termenului, nici o probă prin care ar demonstra temeinicia posibilității de repunere a cererii în termen.

La 30 ianuarie 2019, Anatolie Bădicu a depus recurs împotriva deciziei din 21 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată depusă să fie admisă.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, recurentul a reiterat motivele de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în prima instanță și în instanța de apel.

Totodată, recurentul Anatolie Bădicu consideră, că la 23 mai 2018 în termen legal a depus cererea de chemare în judecată, or, ultimul răspuns a fost primit de la Procuratura raionului Șoldănești la 4 mai 2018.

La 4 martie 2019 Inspectoratul de Poliție Șoldănești a înaintat referință prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil.

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că, decizia instanței de apel a fost pronunțată la 21 noiembrie 2018 (f.d. 123-129), fiind expediată în adresa părților prin scrisoare de însoțire a Curții de Apel Chișinău la 11 ianuarie 2019 (f.d. 169), însă, confirmarea privind recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsește.

Astfel, instanța de recurs consideră că Anatolie Bădicu s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul la 30 ianuarie 2019, în termen. (f.d. 173-174)

Examinând temeiurile recursului declarat de către Anatolie Bădicu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Anatolie Bădicu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul depus nu rezultă argumente privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși

natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul depus de către Anatolie Bădicu.

În conformitate cu art.193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art. 270 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se declară inadmisibil recursul depus de către Anatolie Bădicu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu